

Hij was ook een kenner van de socialistische arbeidersbeweging; hij was vertrouwd met de verschillende basiswerken erover. Hij was voorzitter van de oudste Gentse wijkclub Vrijheid door Broederschap en lid van het bestuur van de BSP-federatie Gent-Eeklo.

Het archief van Germain Roels werd de afgelopen jaren geschonken aan Amsab-ISG. Het bevat vooral materiaal over zijn activiteiten in de coöperatie en in de gemeenteraad. Belangrijk zijn zijn toespraken in verband met de gemeentefinanciën en de modernisering van SM Vooruit. Daarnaast bevat het talloze documenten die de geschiedenis van de Gentse socialisten belichten. Het archief beslaat vijf dozen.

Z

H

Z

Z

O

R

R

Het archief van SoCAK (1978-1995)

Jan De Smedt, Amsab-ISG

Op 21 december 1978 werd het Socialistisch Centrum voor Amateuristische Kunstbeoefening of SoCAK opgericht. Bedoeling was een interdisciplinair werkende instelling te scheppen voor beleidsgericht werk op het vlak van de amateuristische kunstbeoefening. Huisvesting werd gevonden in Feestzaal Vooruit in de St-Pietersnieuwstraat te Gent. Aan

de aangesloten federaties werd coördinatie en directe dienstverlening aangeboden onder de vorm van belangenverdediging, kadervorming, studiedagen en -reizen enz. Daarnaast gaf SoCAK het tijdschrift *Ama-Rand* uit en stampte het een documentatiecentrum uit de grond.

Tegen medio jaren 1980 werd het begrip 'amateuristische kunstbeoefening' als ouderwets ervaren en sprak men meer en meer van 'kunstzinnige vorming'. Dit leidde in 1989 tot een verandering van statuten en naam. Het letterwoord bleef hetzelfde maar stond nu voor Socialistisch Centrum Arbeid & Kunst. Ook de subsidiëring veranderde. Het tijdschrift *Ama-Rand* moest plaatsmaken voor het drie-maandelijks brochuurtje *Kunstin*.

Ondertussen klonk in de loop van de jaren 1980 een sterke roep naar ontzuiling, niet in het minst in de socio-culturele sector. In de Vlaamse Raad werd de werking van SoCAK en DAKAB (Dienst Amateuristische Kunstbeoefening van de Christelijke Arbeidersbeweging) meermaals in vraag gesteld. Vanaf 1988 werd vanuit het SoCAK gezocht naar een manier om tot een pluralistische koepel te komen en was men bereid tot opheffing van SoCAK zelf ten voordele van zo'n werking.

Midden jaren 1990 doofde de werking van SoCAK als autonome instelling uit. Uiteindelijk ging het op in het Centrum voor Amateurkunsten (CVA) te Gent en later in het Vlaams Centrum voor Amateurkunsten (VCA) in Brussel.

Het archief omvat 28 nummers in 10 dozen (2,2 lopende meter) en loopt van 1978 tot 1995. Het bevat een ruime hoeveel-

heid briefwisseling naast verslagen van de Raad van Bestuur en de Algemene Vergaderingen. De werkingsverslagen vertonen lacunes die evenwel opgevangen worden door uitgebreide dossiers met betrekking tot de werking. Het archief is vrij toegankelijk mits toestemming van de dienstdoende archivaris.

B
R
O
N
N
E
N

Het archief van Nadine Crappé (1935-1999)

Jan De Smedt, Amsab-ISG

Nadine Crappé is geboren in Gent op 29 oktober 1935. Ze behaalt het diploma technicus in de scheikunde aan de Nijverheidsschool en wordt in 1956 de eerste vrouwelijke hoofdlaborante bij het chemische bedrijf UCB-SIDAC. Ze lijdt aan chronische reuma, maar door de medische vooruitgang kan ze vanaf de tweede helft van de jaren 1960 terug normaal functioneren.

In 1968 stelt ze zich een eerste keer verkiesbaar voor de ondernemingsraad en begint een carrière als ABVV-militante. Daarnaast is ze actief in de vrouwencommissie van het ABVV en staat ze mee aan de wieg van de Gentse Dolle Mina-beweging. Militeren voor vrouwenrechten stuit in die tijd op heel wat tegenkanting, ook in vakbonds- en socialistische kringen; ze krijgt als BBTK-militante after-shave als 1-meicadeautje ...

Nadine Crappé

In 1976 stapte ze uit de BSP (ze was lid sinds haar 18e) en treedt toe tot de KP. Wel blijft ze actief in het ABVV.

Op haar 42e huwt ze Willem Van De Velde en zet haar activiteiten binnen Dolle Mina, die sinds 1975 al fel verminderd zijn, volledig stop. Tussen 1980 en 1994 is ze rechter in sociale zaken. In 1988 legt ze ook haar vakbondsactiviteiten stil en werkt ze als vrijwillig moreel consulente in de gevangenis van Gent. Ze wordt secretaris van de SMGB (Stichting voor Morele Bijstand aan Gevangenen) en verzorgt er het tijdschrift *Stigma*. Op 14 november 1999 overlijdt Nadine Crappé.⁽¹⁾

In 1994 maakte Crappé haar persoonlijk archief over aan Amsab-ISG.

Het omvat 10 nummers in 2 dozen (0,22